

A versállat tekintete

KÖNYVKRITIKA - LXV. évfolyam, 46. szám, 2021. november 19.

G. István László: úgy felejtí nyitva. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2021, 89 oldal, 1999 Ft

Maga a kötet cím, az úgy felejtí nyitva egyfajta befejezetlenséget, lezáratlanságot sugall. Asszociálhatunk róla egy nyitva felejtett könyvre, vagy akár egy lezáratlan életútra is. A sor a Rév című versből való, ez a tágabb kontextusa: „Aki révbe ér, az akármit ér, / (nem tudja, melyik hang hamis) / nem ért semmit, nem éri semmi se - / az úgy felejtí nyitva a kezét, / hogy nem fér bele a más keze.” A félbehagyottság, a beteljesületlenség, a megértés és a másikhöz való kapcsolódás lehetetlensége jelenik meg itt, amely témák aztán többször is visszaköszönnék a kötetben, rögtön a nyitóversben is például, amely (az első ciklussal együtt) a *Kettéesett barack* címet kapta, és amelyben szintén valamiféle romlottság, fásultság, dekoncentráltóság jelenik meg: „Úgy / teljesedsz ki, mint a kettéesett / barack: kásás húsába betokosodott / a mag.”